

Конгрес Українських Націоналістів

Змагатимеш до поширення сили, слави, багатства і величі Української Держави

НАЦІЯ І ДЕРЖАВА

e-mail: nacija@ukr.net www.cun.org.ua 16 січня 2014 року № 3 (530)

ДЕНЬ СОБОРНОСТІ ЯК ПОКЛИК СВОБОДИ

95 років тому, 22 січня 1919 року, велелюдний Софійський майдан Києва став свідком і учасником знаменитої для всього українського народу події. На всенародному віче був оприлюднений документ, що увійшов в історію України як Акт Злуки. Він декларував об'єднання Української Народної Республіки та Західно-Української Народної Республіки в єдину Українську державу, про соборну єдність якої впродовж століть мріяли українці. Тому цей знаменний день навіки пойменовано як День Соборності України. За рік до того, саме 22 січня 1918 року, постала УНР, і її об'єднання із ЗУНР вселяло людям надію на те, що доля стала прихильнішою до нашого народу, який віднині є державним, бо вільна, незалежна Україна – тепер назавжди...

"Живий ланцюг" – акція з нагоди Дня Злуки УНР і ЗУНР, 22 січня 1990 р. Архів центру досліджень визвольного руху. istpravda.com.ua

Згодом історики та політики скажуть, що встояти не було сили. Українська держава впала під ударами лютого окупанта. Далі були роки терору, знищення національної інтелігенції, геноцид українського селянства. Чи навчилися ми робити висновки із перемог і поразок, чи стала для нас уроком національна трагедія, коли весь український рід опинився над безоднею смерті? Якщо так, то чого ми й досі, на 23-у році незалежної держави, впускаємо у свій дім ідеологічних (і не тільки!) диверсантів ворожої країни, чого відкриваємо дорогу до влади "диким людям", які апріорі не можуть бути державниками, бо "хапальний" інстинкт витіснив у них честь і гідність, а совковість зруйнувала душі україноненависництвом, мерзенною огидою до всього національного, високого духом?

Сьогодні українці знову захищають на Майдані свободу як найвищу цінність. Саме її поклик , як найвищий громадянський обов'язок, відгукнувся у серцях мільйонів, коли вони, у відповідь на криваві побоїща, серед ночі бігли-добиралися до Середмістя Києва, щоб стіною стати на захист наших братів. Так, вони відважні і готові до благородного чину, і саме тому нині їхня місія надзвичайна. Адже захист Вітчизни довіряють справжнім патріотам, людям високого обов'язку, які не зрадять свій народ навіть перед загрозою смерті. Чи усвідомлюють ту гігантську відповідальність за долю Батьківщини, яку вони взяли на себе, як лицарі честі, своїм громадянським сумлінням ствердивши, що Україна для них – понад усе?

 НА ПУЛЬСІ

На Майдані – портрет Степана Бандери

До 105-ї річниці з дня народження Степана Бандери на Майдані встановлено банер з портретом Провідника ОУН(р). Ідея та реалізація задуму належить Конгресу Українських Націоналістів.

Банер було виготовлено Тернопільською обласною організацією КУН, а дерев'яний каркас зроблено за сприяння голови Київської обласної організації Конгресу Олександра Сахацького.

Монтували усім офісом КУН, на допомогу кликали варту з намету. В результаті вийшла яскрава інсталяція розміром 3х4 метри, яку видно здалеку.

Тепер учасники Євромайдану радо підходять і фотографуються біля портрета ідеолога та теоретика українського націоналізму.

...і націоналістична бібліотека

З 1 січня поряд з наметом Конгресу Українських Націоналістів запрацювала бібліотека ім. Слави Стецько. Мета відкриття бібліотеки – просвітництво, поширення ідей українського націоналізму.

Одразу ж після відкриття до книжок партійної бібліотеки КУН додалась добірка книжок історика, професора Володимира Сергійчука.

Усі охочі можуть ознайомитись з книжками та придбати їх, зв'язавшись з авторами.

З часу відкриття тисячі людей вже відвідали бібліотеку.

Прес-служба КУН

 19 СІЧНЯ – 102-А РІЧНИЦЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ЯРОСЛАВА СТЕЦЬКА

ДУХ ПРОТИ ФАНТАЗІЇ В КОНЦЕПЦІЇ ЯРОСЛАВА СТЕЦЬКА

Стаття Ярослава Стецька "1984. Візії і фантазії" ***(чит. 6-у стор.)*** **була надрукована у червневому номері часопису "Визвольний шлях" 1984 року під псевдонімом Зіновій Карбович. Це критично-полемічні нотатки на маргінесі роману Джорджа Орвела, що набув у нашому культурному середовищі неабиякого резонансу у роки становлення української Незалежності.**

Сьогодні ця стаття аж ніяк не втратила актуальності і її можна використовувати як інструмент осмислення сьогоднішньої монопартійної диктатури в країні, стосунків між владою і людьми, які у неприродний спосіб починають любити свого тирана і ката. Прикладом можуть служити бюджетники, найбільш упосліджені верстви суспільства, лікарі, вчителі, вихователі дитячих садків, бібліотекарі, які отримують наймізернішу зарплату, але через страх її втратити, виходять на мітинги в підтримку свого тирана, дякують йому за стабільність, покращення, за те, наприклад, що в них у квартирах є вода і світло. Вони стоять із плакатами "Ми любимо Віктора Федоровича", "Янукович – наш президент" і вкрай агресивно реагують на людей, які не поділяють їхніх поглядів, кидаються, як скажені, на тих, хто співає Державний гімн чи промовляє молитву. Усіх, хто хоче повернути в країну конституційний лад, прихильники Януковича називають заколотниками і руйнівниками державності.

Аналізуючи сутність тиранії, розкриту в романі Орвелла, Ярослав Стецько пише: "Автор з'ясовує страхітливу систему фізичного і психічного терору, використання модерної електроніки й технології для цілей контролювання кожного кроку, кожного поруху, навіть думки через т.зв. поліцію думки."

Цікавими є також рефлексії Стецька стосовно зображеної у романі "1984" війни між Океанією (Заходом і Америкою) та Євразією (Росією і Азією) за робочу силу. Ця тема прямо перегукується із втягуванням України в путінську Азіопу і шантажем нашого суспільства в його євроінтеграційних прагненнях. "Кінець війни, – інтерпретує Стецько цю романну лінію, – приносить нових рабів – полонених, які мають працювати на переможця. Партія має такі забріхані кличі: війна означає мир, свобода означає рабство, незнання – це сила, незнання це брак усякого самоусвідомлення минулого, самопізнання сучасного". Власне, за візією Орвелла до 2050 року має зникнути система ціннісних і чуттєвих опозицій: "Добро-Зло", "Теплий-Зимний", "Свобода-Рабство" і.т.п. А буде лише "злий", "плюсзлий", "плюсплюсзлий"...

От власне ці перспективи, описані Орвеллом, піддає Стецько нищівній критиці, зауважуючи, що формат цих візій не виходить за межі матеріалістичного світобачення. "Ми вважаємо, – пише Стецько, – що Орвелл помиляється, коли думає, що така система терору і брехні, дубинка і теорія, наган і доктрина брехні, з закономірністю перемоги над ідеями свободи, над основними людськими вольностями, над стихійними і Богом даними правами націй на їх незалежність, антикультури над мозаїкою національних культур, що складаються на скарбницю культури людства, – мають шанс на остаточну перемогу..." "(...) Фантазією власне є знищення духу, а реальною дійсністю – перемога духу над матерією, моралі над терором..." Підтвердженням цих пророчих слів нашого визначного державного діяча, філософа, політолога Ярослава Стецька є розпочата в Україні "Революція Гідності", яка приречена на Перемогу. Бо "Ніколи сили темряви не переможуть Христа! На кінець завжди затріумфує Бог і Батьківщина-Нація".

Ольга РІЗНИЧЕНКО

 ВТРАТА

Сумуємо з приводу смерті друга

Конгрес Українських Націоналістів із глибоким сумом повідомляє, що на 90-му році життя відійшов у вічність голова Братства ОУН-УПА Карпатського краю Фотій Володимирський.

Не стало справжнього українського лицаря, який 19-літнім юнаком пішов у лави УПА й до останнього був вірним присязі українського націоналіста.

Народився Фотій Володимирський 1 вересня 1924 року в селищі міського типу Вишневець Збаразького району на Тернопільщині. Батьки його були робітниками. 1943 року пішов в УПА. Його було призначено до першої сотні ройовим під псевдо "Муха", яка діяла в районі Кременеччини. В червні 1943 року під час бою з німцями в селі Колодно (біля Збаража) був уперше поранений. Після лікування працював у Службі безпеки (СБ) району. З наближенням фронту у 1944 році його направили в курінь "Наливайка" в курінну жандармерію.

Пройшов з боями Волинь і Львівщину. Пізніше курінь направили на Холмщину боротися проти польської Армії Крайової. Після нетривалого перебування на Холмщині в серпні 1944 року повернувся на Волинь. Рейдував по Волині і Львівщині. В грудні 1944 року в селі Новиці Радехівського району був поранений в обидві ноги гранатою. Лікувався до 1945 року в селах Оглядів, Середопільці та інших. 13 березня 1945 року, поранений, Фотій Володимирський був захоплений у селі Оглядів.

Рік перебував під слідством у районній тюрмі м.Лопатин, а 1946 року був засуджений на 10 років таборів. Перебував в ув'язненні в Комі АССР – у м. Інта. Після закінчення терміну ув'язнення не мав права повертатися в Україну і 23 роки працював на вугільних шахтах Інти.

З 1990 року Фотій Володимирський – член Братства ОУН-УПА, з 1994 року очолював Братство ОУН-УПА Карпатського краю.

Незважаючи на поважний вік, він намагався кожен день свого життя присвятити Україні та своїм побратимам. Він був невтомним подвижником української справи, справжнім моральним авторитетом, взірцем Людини Ідеї та Чину.

Схиляємо в жалобі голови разом із родиною і друзями померлого. Молимо Господа, щоб оселив Він душу його там, де праведні спочивають. Вічна пам'ять...

Від імені Головного Проводу та всього членства Конгресу Українських Націоналістів – Голова Конгресу Степан БРАЦЮНЬ

 КОМЕНТАР

ТАБУ НА БАРИКАДИ І... ПУБЛІЧНІ МОЛИТВИ

У Штабі національного спротиву 13 січня оголосили мобілізацію волонтерів у зв'язку з підвищеною останніми днями активністю провокаторів. На брифінгу комендант Майдану народний депутат Андрій Парубій заявив, що "влада намагатиметься щодня провокувати силове протистояння між людьми в цивільному". Симптоми такої тактики справді вже проявляються. То "кияни за чистий Київ" намагаються розібрати барикади, вочевидь напрошуючись на конфлікт, то ті самі "охайні аборигени столиці" засипають електронні пошти та "засівають" смс-повідомленнями мобільні телефони закликами "взяти участь в акціях з прибирання Хрещатика та Майдану Незалежності". Дивно, що їх турбує саме цей район міста, де активісти й так працюють сумлінніше за комунальників, і зовсім не звертають уваги на інші місця. Є ще Маріїнський парк, наприклад, чи околиці столиці, де патріотам міста можна розгулятися і з мітлою, і з лопатою, а підсипле снігом – взагалі фронт робіт найширший.

Андрій Парубій просить активістів з регіонів виїжджати до Києва, аби на кінець тижня мати "достатню кількість людей для локалізації провокацій", і попереджає закулісних постановників, що протестувальники зуміють "зупинити будь-який сценарій зовнішнього впливу на Майдан".

Як приклад чергового абсурду сприймають євромайданівці і погрози Міністерства культури на адресу Української греко-католицької церкви. Обурення людей зрозуміти можна: Майдан з перших днів перетворився на місце цілковитої міжконфесійної злагоди і християнського миролюбства. Здавалось би, це те, що найбільше гуртує українців, котрих історично ділили за конфесійною ознакою. Однак цей позитивний для духовної єдності факт чомусь раптово припав не до шмиги Мінкульту: у листі за підписом заступника міністра Т. Кохана відомство, яке опікується свободою віросповідання (!), пригрозило предстоятелю УГКЦ забороною церкви за... участь її представників у молебнях на Майдані. "Згідно з чинним законодавством, публічні богослужіння, релігійні обряди, церемонії та процесії проводяться щоразу з дозволу відповідних місцевих адміністрацій, яка наразі відсутня...". Хто вкладає в голови деяких державних мужів маячливі ідеї? Адже "актуальна турбота" чиновників від культури про "правову чистоту УГКЦ" аж волає фарисейством. Чомусь вони не бачать несанкціонованих будов іншої, "правильної", конфесії в історичній зоні Десятинної церкви, не помічають, як особняк Грушевського перетворюється на руїну, не реагують на сотні інших прикладів знищення пам'яток культури, і тільки церковний намет на Майдані надихає їх на "праведний" гнів та "анафему".

Хто, до речі, дає дозвіл процесіям напівбожевільних фанатиків, котрі бродять від Києво-Печерської лаври до центру столиці з іконами та портретами "государя" і безбожно сиплять прокльонами на адресу українців і церков, що не визнають "омофори" Кіріла? А якщо хтось дає, виникає ще більше запитань. Чому сектантські пройдисвіти, різноманітні сандеї почувають себе так привільно під невсипущим поглядом Міністерства культури? А як пан Кохан трактує "релігійні обряди", що проводяться у відомчих каплицях, зокрема, в Генпрокуратурі? Там питають у міністерства дозволу на проведення богослужіння, скажімо, за процвітання ще більшого прокурорського добробуту?

"Ми думали, що час, коли переслідували церкву, вже давно минув", – відгукнувся на лист предстоятель УГКЦ Святослав. І пояснив владі, що церва завжди з народом. Вона несе мир і терпимість, а тому місце проведення мирних акцій є найвідповіднішим для служіння і повчання.

Погрози Мінкульту засудили духовні, громадські і політичні діячі, зокрема, і члени провладної фракції. Не залишився осторонь і Президент Віктор Янукович, зробивши вигляд, що не має жодного відношення до появи листа. Він заявив, що всі віруючі в Україні, незалежно від їхнього віросповідання, мають право молитися там, де забажають. Глава держави вважає за необхідне вдосконалити для цього законодавство в релігійній сфері, аби надати всім таку можливість. Сам Віктор Янукович, за його словами, ставиться з однаковою повагою до всіх конфесій. Хоча різниця між словом і ділом – це також ознака фарисейства.

Людмила КОХАНЕЦЬ

 ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!

КОНГРЕС ВІДЗНАЧИВ 105-у РІЧНИЦЮ СТЕПАНА БАНДЕРИ

Урочистою смолоскипною ходою вулицями Києва відзначили активісти Конгресу Українських Націоналістів 105-у річницю від дня народження Провідника ОУН(р) Степана Бандери. Для столичних націоналістів уже стало традиційним щороку 1 січня вшановувати таким чином видатного українця.

2014 року захід зібрав рекордну кількість учасників завдяки революційним подіям на Євромайдані.

Націоналісти організовано пройшли з запаленими смолоскипами, червоночорними бандерівськими та державними жовто-блакитними прапорами від Майдану Незалежності до Київської міської ради.

Біля будівлі Київради відбулось урочисте віче, на якому виступив Голова Конгресу Українських Націоналістів Степан Брацюнь. Він привітав учасників вшанування Провідника й зазначив, що сьогодні столиця України є бандерівською. Киянами та їхньою громадянською й національною свідомістю можна пишатися, прості громадяни значно випереджають у своєму інтелектуальному й духовному розвитку владу, переконаний лідер Конгресу.

Він зачитав уривки зі статті Степана Бандери "З невичерпного джерела", написаної до Різдва, які особливо актуальні зараз, у час народного опору злочинній антиукраїнській владі на Євромайдані: "У різдвяний час наші думки, повні турботи про долю народу, всіх наших рідних і близьких в Україні, в тюрмах, концтаборах і на засланні, перш за все спиняються над тайною воплочення Бога. Усвідомлення того, чому Бог прийшов на світ найперше до найнижчих, найбідніших, як безпомічне, переслідування немовля, наповняє душу вірою і любов'ю. Найістотніше в цьому – не приниження, бо найбільшим приниженням для Христа було товариство грішників, а не убогих. Наші серця захоплює символіка того, що Ісус найперше прийшов до тих, які найбільше потребували Божої помочі й опіки, а шуканням серед них захисту підніс їх на вершини. Відчуваємо безпосереднє відношення цієї Різдвяної символіки до теперішнього становища нашого народу і Христової віри у поневоленій Батьківщині.

З цього джерела віри ми повинні зачерпнути найбільше сили, щоб витримати на правильному шляху. Свідомість, що з нами Бог, – це найпевніша і найбільша поміч для нас усіх, зокрема, для всіх борців і страдників українського визвольного змагання".

Прес-служба КУН

Наші корпункти

Вінниця	Березовський В'ячеслав	(067) 258-55-71
Дніпродзержинськ	Чередниченко Олександр	(098) 242-54-87
Дніпропетровськ	Фурман Анатолій	(050) 695-83-48, (097) 243-71-72
Донецьк	Олійник Марія	(062) 337-23-48
Запоріжжя	Тимчина Василь	(0612) 67-31-82
Івано-Франківськ	Салига Роман	(0342) 3-11-35
Кіровоград	Тріщенко Віктор	(0522) 36-95-25
Київська обл.	Сахацький Олександр	(04597) 4-92-93
Київ	Шепетюк Юрій	(044) 278-63-89, 279-68-34
Кривий Ріг	Мельник Олександр	(096) 298-19-56
Луцьк	Хомич Іван	8-095-92-66-154
Львів	Динилиха Ігор	(0322) 38-67-63
Миколаїв	Салтиченко Михайло	(067) 942-64-71
Одеса	Ролінський Володимир	(095) 678-76-73
Полтава	Паламарчук Дмитро	(050) 171-63-49
Рівне	Бідюк Юрій	(050) 435-34-34
Севастополь	Проценко Володимир	(0692) 48-79-46
Сімферополь	Овчарук Василь	(0652) 54-64-07
Суми	Друзь Віктор	(096) 485-67-37
Тернопіль	Ткач Володимир	(098) 711-05-50
Ужгород	Сачко Олександр	(099) 053-48-69
Харків	Дяків Богдан	(057) 716-02-18
Херсон	Реуцький Іван	(097) 285-32-96
Хмельницький	Бенюк Ніна	(8096) 362-72-23
Черкаси	Савченко Максим	(067) 647-35-24
Чернівці	Лютик Віктор	(0372) 51-02-72
Чернігів	Рябченко Валерій	(04622) 4-38-81

 КОЛИ ПРИ ВЛАДІ КРИМІНАЛ

ХАРКІВ – ШЕОЛ ГЕПИ І ДОПИ

Шеолом у давньому Ізраїлі називали пекло. Пекельним знаком позначено початок 2014 року у Харкові. Трагедія, яка сталася на другий день Різдва на території ракетно-космічного підприємства "Хартрон", є беззастережним доказом, що влада у колишній "першій столиці" УРСР – не від Бога.

Уявімо газову камеру фашистських концтаборів. Приблизно в таку саме піч перетворилося 8 січня орендоване ювелірною фабрикою приміщення на "Хартроні", реальним власником якого за інформацією ЗМІ є мер міста Кернес, відомий нині антифашист, у минулому – кримінальний авторитет Гепа, або, як він сам себе називає в Інстаграмі, – Гепард.

Люди заживо згоріли в цій замкненій масивними електронними дверима печі. Пожежний хід, як і двері, був наглухо зачинений. Офіційна версія смерті людей – отруєння парами хімічних речовин.

Рятувальники приїхали надто пізно. Причина – відсутність на підприємстві нормально працюючої пожежної сигналізації. Телефонний дзвінок вони отримали, коли полум'я вже палало. Прикметно, що пожежну частину, яка існувала на "Хартроні", ліквідували, мотивуючи це тим, що на території є знову ж таки власні підприємства Кернеса, які займаються різноманітною безпекою, у тому числі пожежною. Відео зафіксувало, як шестеро співробітників цеху, що горів, буквально висіли на висоті четвертого поверху, зачепившись за кондиціонери. Вони падали і гинули на очах пожежників, які вже під'їхали.

Пожежники не могли надати допомоги, бо в їхньому розпорядженні не було відповідної для цього техніки, зокрема, пожежної машини з 30-метровими сходами. Місто не може дозволити собі подібної розкоші. Машина коштує 270 тисяч доларів. Ціна годинника, яким хизується Кернес в Інтернеті, – 300 тисяч доларів. Крім того, у пожежників не було й батуту, рятівного при падінні з 10-го поверху. Він коштує 40 тисяч гривень. Порівняйте ціну життя живої людини для харківської кримінальної влади із внеском губернатора Харківщини Добкіна на поновлення пам'ятника Леніну в Києві – 100000 гривень.

Відомо, як прореагував мер Харкова на загибель людей. Адольфовичу в цій риториці міг би позаздрити сам Адольф. Висловлювання з генітально-тваринною лексикою, яку він вживав, характеризуючи подію, миттєво облетіли інтернет.

Вісьмох загиблих у пожежі людей ховали у Харкові таємно, по різних цвинтарях 11–12 січня. Процесом, за даними ЗМІ, керував колишній кримінальний авторитет Фікса, нині директор КП "Ритуал" у Харкові. На питання, чому людей поховали таємно і в різних місцях, є одна відповідь: Кернес розуміє, що якщо не зараз, то у майбутньому могила загиблих на Різдво 2014-го могла б стати меморіалом жертв "антифашистського" режиму Допи і Гепи, до якої так само покладалися б квіти, як і до пам'ятників жертвам червоного терору і німецько-фашистської окупації.

Замість Дня жалоби 11 січня Гепа і Допа влаштували в Харкові всенародні гуляння бюджетниць з титушками під звуки типу "Мурки" та іншої російської попси. Вони пританцьовували і підспівували по всій Сумській, на площі Конституції та біля пам'ятника Шевченкові з плакатами "Ми любимо Віктора Федоровича", "Курс Януковича – курс розвитку" (за Фрейдом визначаючи свою і його недорозвинутість). Для тітушок, під недремним оком міліції, були влаштовані додаткові забави – наздогнати і побити когось з учасників Форуму регіональних євромайданів. Коли у когось з тітушок раптом з рукава випадав ніж – міліціонер, як вірний слуга режиму, повертав ніж бандитові. Для більшого ефекту на момент прибуття тітушок до місця, де збиралися євромайданівці, вимикали електрику. До речі, так звані тітушки, котрі представляються вболівальниками "Металіста", за їхніми ж зізнаннями офіційно працюють у "Жилкомсервісі" – структурі, директором якої є Алєксандр Яковлєв, колишній заступник Кернеса у їхньому в минулому спільному "бізнесі". Пригадаймо, як за наказом антифашистів Допи і Гепи восени минулого року трощили меморіальну дошку "фашисту" Ю.Шевельову (харків'янину, одному з найвизначніших у світі філологів) Молоді люди з сокирами представились тоді як працівники "Жилкомсервіса".

Шеол давнім ізраїльтянам уявлявся як посмертна тінь існування, безсилльна і безрадісна. Кордони, в яких збираються тіні, і є шеол. Це могильна яма на самому дні землі.

Влада шукає бомбу у храмі

Тітушки лізуть у храм

Чи не є бюджетники, яких Гепа з Допою вигнали на вулиці і примусили мерзнути зрання до пізньої ночі 11–12 січня, такими тінями?! Згадаймо характерне звернення Кернеса до бюджетника: "Я тебя, с..ка, на нуль помножу". Тіні або обнульовані люди, найбільш упосліджені в нашій країні, забиті, застрахані, із жалюгідними зарплатами і мінімальним комфортом (світлом і водою, за які готові Гепі, Допі, Ялинковичу злизувати з черевиків пилюку) і є насправді найбільшими жертвами кримінального режиму.

Пригадаймо, що коли до пекла зійшов Христос, брама розчинилась, і багато в'язнів звільнилися. І порівняймо цей сакральний сюжет із харківською картинкою 11 січня, коли за учасниками євромайданів, які зібралися у Шеолі Допи і Гепи з 36-ти міст України, гоняться бандити з ножами, кастетами, петардами... Гості просили притулку, але їх знов і знов або не впускали або проганяли із нібито безпечних місць.

Рятівні двері для подорожніх, яких переслідували нападники, відкрилися там, де справді у ці дні народилося Боже Дитятко. І це єдине у Харкові місце – Свято-Дмитрівська церква Харківсько-Полтавської єпархії УАПЦ. Храм, який дуже любив і в якому востаннє в Україні молився незабутній Патріарх Мстислав.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
СЛАВІМО ЙОГО!

Ольга РІЗНИЧЕНКО

 ПОГЛЯД

ЦЕРКВА ЗАВЖДИ МАЄ МІСЦЕ ДЛЯ МАНДРІВНИКА

Заява консисторії Харківсько-Полтавської єпархії Української Автокефальної Православної Церкви

У ці різдвяні дні ми знов і знов переживаємо ганьбу Вифлеєму, де не знайшлося місця для Святої Родини, крім стайні-вертепу. Ця ганьба могла б впасти й на Харків, де серед сотень бізнес-центрів і готелів не виявилося жодного, здатного 11 січня 2014 р. прийняти групу учасників всеукраїнського руху опору, яка назвала себе "Всеукраїнським форумом Євромайданів". І ми були б приречені почути на Останньому Суді: "Ідіть ви від Мене, прокляті, у вічний огонь, що дияволові та його посланцям приготований. Бо Я голодував був і не нагодували Мене, прагнув і ви не напоїли Мене, мандрівником Я був і не прийняли ви Мене" (Мт. 25:41–43). Бо "чого тільки одному з найменших цих ви не вчинили, Мені не вчинили!" (Мт. 25:45). Я глибоко вдячний парафіяльній громаді Свято-Дмитрівського храму м. Харкова за те, що вона виявила християнський підхід до подорожніх, котрі завітали до нашого міста, і надала їм притулок для проведення планованої зустрічі. Сподіваюся, мою вдячність поділяють усі патріоти нашого міста, всі християни Харкова, свідомі обов'язку гостинності до подорожнього, відповідальні за добре ім'я історичної столиці Слобожанщини.

Але як же прикро, що знайшлася група молодиків, котрі влаштували штовханину під Свято-Дмитрівським храмом, труїли людей із газових балончиків і з озвірілими обличчями рвалися до середини храму. Хочеться вірити запевненням працівників правоохоронних органів, що злочинці будуть покарані відповідно до чинного законодавства. Та хіба справа в державному покаранні? Адже ці особи з'явилися біля церкви не випадково, вони явно виконували політичне замовлення опонентів "Євромайдану".

Навряд чи злочинці усвідомлюють, наскільки важкими для них можуть бути наслідки нападу на православну святиню, та ще й у дні різдвяних свят. Божий Суд суворий саме тому, що справедливий, і він неодмінно спіткає і нападників, і, ще більшою мірою, замовників блюзнірського злочину. Суворий земний суд може стати рятівним для них, бо дасть нагоду спокутувати провину, хоча б частково, вже тут, на землі, і полегшити сумління перед Небесним Суддею.

Ми можемо не поділяти поглядів осіб чи суспільних середовищ, які живуть із нами в одній країні, в одному місті. Харківський Євромайдан зазвичай ігнорує існування громад Української Автокефальної Православної Церкви і його риторика не імпонує багатьом нашим парафіянам. Ідеологія Всеукраїнського форуму Євромайданів не відображає всього політичного спектру руху громадянського опору, що розпочався в листопаді 2013 р. Але це не завадило харківській громаді Української Автокефальної Православної Церкви гостинно відчинити двері перед співвітчизниками, що стали об'єктом політичних гонінь.

Нашим обов'язком як християн є і буде дбати про суспільний мир, базований на пошані до громадянських прав кожного українця, в тому числі й на праві висловлювати й обговорювати полемічні думки. Лише дотримуючись цих засад, ми зможемо в майбутньому почути від Судді обнадійливі слова: "Прийдіть, благословенні Мого Отця, посядьте Царство, уготоване вам від заложення світу. Бо Я голодував був і ви нагодували Мене, прагнув і ви напоїли Мене, мандрівником Я був і Мене прийняли ви" (Мт. 25:34,35)

† Ігор
архиєпископ Харківський і Полтавський.
11 січня 2014 року

 ЮВІЛЕЙ

Вітаємо з 80-літтям!

14 січня 2014 року виповнилося 80 років почесному голові Івано-Франківської міської організації КУН, члену політради ОО КУН Левкові Слюсару.

Міський та обласний проводи КУН зичать йому Божого благословення, міцного здоров'я, віри, любові та успіху в боротьбі за утвердження української України.

З нагоди 80-ліття найщиріші вітання другові Левку Слюсареві надсилає Головний Провід Конгресу Українських Націоналістів, зичить доброго здоров'я та наснаги до праці на многії і благії літа.

 ЗАСЛУЖЕНА НАГОРОДА

ПРЕМІЯ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА, ЯК ПРЕМІЯ МАЙДАНУ

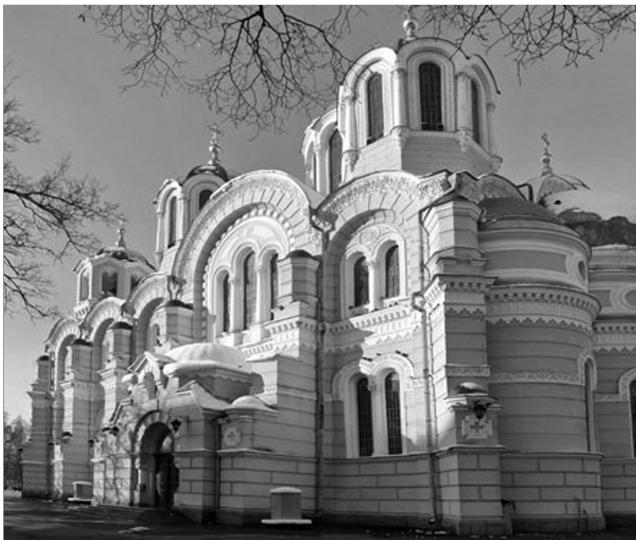
14 січня, на Василя, у Будинку вчителя традиційно вручали премію імені Василя Стуса, яку ще 25 років тому заснувала Українська асоціація незалежної творчої інтелігенції. Скромна за матеріальним виміром, премія – одна з найпрестижніших в Україні, бо асоціюється з високими ідеалами – любові до України, чесності та справедливості.

"Цьогоріч премія Стуса – це, по суті, премія Майдану, і ми прийняли рішення вручити її справжнім зіркам Майдану, – сказав відомий філософ, один із ініціаторів премії Євген Сверстюк. – Справді, важко уявити собі Майдан без нинішніх лауреатів"

А лауреатами були названі співаки Руслана Лижичко, Святослав Вакарчук і Сашко Положинський, які проявили свою громадянську позицію і на сцені Майдану, і на барикадах. Справді, сьогодні голос Руслани асоціюється з мужністю подвижників Майдану, який водночас неможливо уявити без неповторного "Океану Ельзи" та його соліста, як і без "Тартака" та його лідера. Мистецької премії удостоєні творчі особистості із чіткою громадянською позицією та духом Василя Стуса в серці.

Вітаємо!

Церковний календар на 2014 рік

Пропонуємо вашій увазі християнський Церковний календар православних свят на 2014 рік від Різдва Христового.

СІЧЕНЬ
1 – Різдвяний піст. Мч. Воніфатія Тарсійського.
2 – Свято Праведного Іоанна Кронштадтського. Сщмч. Ігнатія. День ікони Божої Матері "Спасителька утопаючих"
3 – Представлення свт. Петра. Мч.Юліанії
4 – Великомучениці Анастасії Узорешительниці
5 – Мучеників, іже в Криті
6 – Різдвяний святвечір
7 – Різдво Христове. Різдво Господа Бога і Спасителя нашого Ісуса Христа. Закінчення Різдвяного посту.
8 – Собор Пресвятої Богородиці
9 – Апостола першомученика і архидиякона Стефана
10 – Мчч. 20 000, в Никомидії в церкві спалених
11 – Мчч. 14 000 немовлят від Ірода у Вифлиємі вбитих
12 – Мц. Анісії Солунської
13 – Віддання свята Різдва Христового. Прп. Меланії Римлянки. Сщмч. Михаїла просвітера. Мч. Петра
14 – Обрізання Господнє. День святителя Василя Великого. Старий Новий рік.
15 – Преподобного Серефима Саровського чудотворця
16 – Прор. Малахії
17 – Собор 70-ти апостолів. Прп. Феоктиста
18 – Хрещенський святвечір. Одноденний православний піст.
19 – Хрещення Господнє. Святе Богоявлення
20 – Собор чесного і славного Пророка Іоанна Предтечі – Хрестителя Господнього
21 – Преподобного Пахомія Кенського
22 – Свт. Пилипа. Мч. Полієвкта
23 – Свт. Феофана. Прп. Павла Комельського
24 – Преподобного Феодосія Великого. Прп. Михайла Клопського
25 – День святої мучениці Тетяни (Тетянин день). Свт. Сави, архієп. Сербського
26 – Мчч. Єрмила і Стратоніка
27 – Рівноап. Ніни
28 – Прпп. Павла Фівейського і Іоанна Кущника
29 – Поклоніння чесним веригам ап. Петра
30 – Прп. Антонія Великого
31 – Свтт. Афанасія і Кирила

ЛЮТИЙ
1 – Прп. Макарія Великого, Єгипетського
2 – Неділя про Закхея-митаря. Прп. Євфимія Великого
3 – Прп. Максима ісп. Мч. Неофіта
4 – Ап. від 70-ти Тимофія
5 – Сщмч. Климента, єп. Анкірського, і мч. Агафангела
6 – Прп. Ксенії Римлянки
7 – Свт. Григорія Богослова, архієп. Константинопольського. Священномученика Володимира, митрополита Київського
8 – Прпп. Ксенофонта, Марії і синів їхніх Аркадія та Іоанна
9 – Неділя про митаря і фарисея. Перенесення мощей святителя Іоанна Златоуста
10 – Прп. Єфрема Сиріна
11 – Перенесення мощей сщмч. Ігнатія Богоносця
12 – Собор Вселенських вчителів і святителів – Василя Великого, Григорія Богослова і Іоанна Златоуста
13 – Безсрр. мчч. Кіра і Іоанна. Свт. Микити, затворника Печерського, єп. Новгородського
14 – Передсвяткування Стрітення Господнього і мч. Трифона
15 – Стрітення Господнє
16 – Неділя про блудного сина. Правв. Симеона Богоприємця й Анни пророчиці
17 – Прп. Ісидора Пелусиотського
18 – Свт. Феодосія, архієп. Чернігівського. Мц. Агафії
19 – Прп. Вукола, єп. Смирнського
20 – Прп. Парфенія, єп. Лампсакійського.Прп. Луки Єлладського
21 – Вмч. Феодора Стратилата і прор. Захарії Серповидця
22 – Мч. Нікифора. Вселенська батьківська субота (субота перед неділею про Страшний Суд), день особливого поминання мертвих
23 – Неділя про Страшний Суд. Сщмч. Харалампія і з ним мчч. Порфирія, Ваптоса
24 – Масляна, сирний тиждень. Блгв. кн. Всеволода. Прп. Димитрія Прилуцького
25 – Свт. Олексія. Свято Іверської ікони Божої Матері
26 – Прп. Мартиніана. Прпп. Зої й Фотинії
27 – Рівноап. Кирила. Прп. Авксентія
28 – Ап. від 70-ти Онисима

БЕРЕЗЕНЬ
1 – Мчч. Памфила пресвітера
2 – Згадування про Адамове вигнання. Прощена неділя. Вмч. Феодора Тирона
3 – Початок Великого посту. Свт. Лева, папи Римського
4 – Апп. від 70-ти Архипа й Філімона і мц. Рівноап. Апфії
5 – Прп. Лева, єп. Катанського. Святого благовірного великого князя Ярослава Мудрого
6 – Прп. Тимофія. Свт. Євстафія
7 – Мчч. Маврикія і 70-ти воїнів
8 – Сщмч. Полікарпа, єп. Смирнського
9 – Торжество Православ'я. 1-е і 2-е набуття глави Іоанна Предтечі
10 – Свт. Тарасія. Прп. Полікарпа
11 – Свт. Порфирія
12 – Прп. Прокопія Декаполита
13 – Прп. Василія ісп. Блж. Миколи
14 – Прмч. Євдокії. Мчч. Нестора й Тривимія
15 – Представлення свт. Арсенія, єп. Тверського. День ікони чудотворної – Божа Матір Державна. Вселенська батьківська субота 2-го тижня Великого посту, день особливого поминання мертвих
16 – Неділя 2-а Великого посту, свт. Григорія Палами, архієп. Солунського. Мчч. Євтропія, Клеоніка і Василіска
17 – Великий піст. Прп. Герасима
18 – Мч. Конона Ісаврійського
19 – Мчч. 42-х у Аммореї
20 – Сщмчч.: Василія, Єфрема, Капітона, Євгенія, Євферія
21 – Прп. Феофілакта ісп.
22 – Святих сорока Мучеників Севастійських. Вселенська батьківська субота 3-го тижня Великого посту, день особливого поминання мертвих
23 – Неділя 3-я Великого посту, Хрестопоклонна. Мчч. Кодрата Нікомидійського. Прп. Анастасії
24 – Свт. Євфимія, архієп. Новгородського, чудотворця
25 – Прп. Феофана ісп.
26 – Перенесення мощей свт. Нікифора
27 – Прп. Венедикта Нурсійського, день Федоровської ікони Божої Матері
28 – Мч. Агапія і з ним 7-ми мчч. Сщмч. Олександра
29 – Мч. Савина Єгипетського. Вселенська батьківська субота 4-го тижня Великого посту, день особливого поминання мертвих
30 – Неділя 4-а Великого посту, прп. Іоанна Лествичніка. Прп. Макарія, ігум. Калязинського, чудотворця
31 – Собор всіх преподобних отців Києво-Печерських

КВІТЕНЬ
1 – Прав. Софії, кн. Слуцької
2 – Прпп. Іоанна, Сергія, Патрикія. Святої мучениці Фотини (Світлани), самарянки
3 – Прп. Іакова, єп., ісп.
4 – Сщмч. Василія, пресвітера Анкірського
5 – Прмч. Никона єп. і 200 учнів його
6 – Передсвяткування Благовіщення Пресвятої Богородиці. Неділя 5-а Великого посту, прп. Марії Єгипетської
7 – Благовіщення Пресвятої Богородиці
8 – Собор Архангела Гавриїла
9 – Мц. Матрони Солунської
10 – Прп. Іларіона Нового
11 – Прпмч. Марка, мч. Кирила
12 – Лазарева субота. (субота 6-го тижня Великого посту)
13 – ВЕРБНА НЕДІЛЯ (вхід Ісуса Христа в Єрусалим)
14 – Великий Понеділок. Прп. Євфимія, архим.
15 – Великий Вівторок. Прп. Тита чудотворця
16 – Велика Середа. Ікони Божої Матері "Нев'янучий Цвіт"
17 – Великий Четвер, Згадування Таємної Вечері. Прп. Іосифа піснеписця. Прп. Георгія, іже в Малеї
18 – Страсна П'ятниця. Розп'яття Ісуса Христа – Сина Божого на Хресті за гріхи людські.
19 – Велика субота перед Пасхою – Воскресінням Христовим. Св. рівноап. Мефодія
20 – ПАСХА ХРИСТОВА
21 – Апп. від 70-ти Іродіона і іже з ним
22 – Іверської ікони Божої Матері. Мч. Євпсихія
23 – Мчч. Терентія, Помпія, Африкана та інших 33-х
24 – Сщмч. Антипи, єп. Пергама Асійського
25 – Прп. Василія ісп., єп. Парійського
26 – Сщмч. Артемона, просвітера Лаодикійського
27 – Неділя 2-а після Пасхи (Антипасха). Згадування про увірування ап. Фоми. Свт. Мартина ісп.
29 – Мч. Ірини. Радониця (вівторок 2-го тижня після Пасхи), поминання померлих
30 – Прп. Зосими, ігумена Соловецького

ТРАВЕНЬ
1 – Прп. Іоанна учня, прп. Григорія Декаполита
2 – Прп. Іоанна Ветхопечерника
3 – Прп. Феодора Трихіни
4 – Неділя 3-я після Пасхи, Святих жінок-мироносиць. Сщмч. Іаннуарія єп. й з ним мчч. Прокула
6 – Великомученика Георгія Переможця
7 – Іверської ікони Божої Матері. Мч. Сергія
8 – Апостола й євангелиста Марка
9 – Свт. Стефана, єп. Великопермського
10 – Ікони Божої Матері "Почаєвської"
11 – Неділя 4-а після Пасхи, про розслабленого. Апп. від 70-ти Іасона
12 – Преподобного Амфілохія Почаєвського. Дев'яти Мучеників Кизичських
13 – Ап. Іакова Зеведеєва, брата Іоанна Богослова. Свт. Ігнатія Брянчанинова, єп. Кавказського і Чорноморського
14 – Свято Благовірної Тамари, цариці Грузинської
15 – Свт. Афанасія Великого. Свято Благовірних князів Бориса і Гліба
16 – Преподобного Феодосія, ігумена Києво-Печерського
17 – Мц. Пелагії, діви Тарсійської
18 – Неділя 5-а після Пасхи, про самарянку. Великомучениці Ірини. Ікони Божої Матері "Неупиваемая Чаша"
19 – Прав. Іосифа Аримафейського і Никодима. Преподобного Іова Почаєвського
20 – Згадування появи на небі Хреста Господнього в Єрусалимі
21 – Апостола і євангелиста Іоанна Богослова
22 – Перенесення мощей Святителя Миколи чудотворця
23 – Апостола Симона Зилота
24 – Рівноапп. Мефодія і Кирила, вчителів Словенських
25 – Неділя 6-а після Пасхи, про сліпого. Свт. Єпифанія, єп. Кіпрського
26 – Перенесення мощей мч. Авраамія Болгарського
27 – Блж. Ісидора, Христа заради юродивого. День пам'яті святих отців Першого Вселенського Собору
28 – Прп. Пахомія Великого. Свт. Ісаї, єп.
29 – Вознесіння Господнє (40-й день після Пасхи). Перенесення мощей прп. Єфрема Перекомського
30 – Ап. від 70-ти Андроніка і св. Іунії
31 – День пам'яті святих отців семи Вселенських Соборів. Ікони Божої Матері Псково-Печерської, що зветься "Умиление".

ЧЕРВЕНЬ
1 – Неділя 7-а після Пасхи, свв. отців І Вселенського Собору. Прп. Корнилія, чудотворця Комельського. Благовірного великого князя Дмитрія Донського
2 – Набуття мощей святителя Алексія
3 – Рівноапп. царя Констянтина і матері його цариці Олени. Володимирської ікони Божої Матері. Блгв. кн. Констянтина (Ярослава) і дітей його Михайла і Феодора, Муромських чудотворців
4 – Мч. Василіска. Ікони Божої Матері Псково-Печерської, що зветься "Умиление".
5 – Набуття мощей свт. Леонтія, єп. Ростовського. Собор Ростово-Ярославських святих: святителів і чудотворців Ростовських
6 – Прп. Симеона. Прп. Микити, столпника Переславльського
7 – Третє набуття чесної глави Святого Іоанна Предтечі, Хрестителя Господнього. Троїцька батьківська поминальна субота
8 – ТРІЙЦЯ (День Святої Трійці, П'ятидесятниця). Влкмч. Георгія Нового
9 – День Святого Духа. Набуття мощей прп. Ніла Столобенського
10 – Свт. Ігнатія, єп. Ростовського
11 – Блж. Іоанна. Святителя Луки сповідника, архієпископа Сімферопольського.
12 – Прп. Ісаакія, ісп. Мч. Наталія
13 – Смч. Єрмія
14 – Прп. Діонисія, ігумена Глушицького
15 – Неділя 1-а після П'ятидесятниці, всіх святих. Вмч. Іоанна Нового, Сочавського

16 – Початок Петрівського посту. Челнської ікони Божої Матері, що зветься "Умиленіє"
17 – Свт. Митрофана, 1-го патріарха Константинопольського
18 – Сщмч. Дорофея, єп. Тирського
19 – Прп. Вісаріона, чудотворця Єгипетського
20 – Свщм. Феодота Анкірського
21 – Вмч. Феодора Стратилата
22 – Неділя 2-а після П'ятидесятниці, всіх святих. Свт. Кирила, архієп. Олександрійського. Прп. Кирила, ігумена Білоєзерського.
23 – Свщм. Тимофія. Мч. Олександра, Антоніни
24 – День ікони Божої Матері "Достойно є" ("Милующая"). Апостолів Варфоломія і Варнави
25 – Прп. Онуфрія Великого. Прп. Петра
26 – Мц. Акилини
27 – Прор. Єлісея
28 – Свт. Іони, митр. Московського і всієї Россії
29 – Свт. Іоанна, Шанхайського і Сан-Франциського чудотворця
30 – Ікони Божої Матері: "Умягчение злих сердець"

ЛИПЕНЬ
1 – Мчч. Леонтія, Іпатія і Феодула. Боголюбської ікони Божої Матері. Ікони Божої Матері "Московська" і Пюхтицької ікони Божої Матері
2 – Апостола Іуди, брата Господнього
3 – Сщмч. Мефодія, єп. Патарського
4 – Мч. Юліана Тарсійського. Преподобного Максима Грека
5 – Сщмч. Євсевія, єп. Самосатського
6 – День Володимирської ікони Божої Матері
7 – Різдво пророка Іоанна Предтечі, Хрестителя Господнього
8 – Блгв. кн. Петра (Давида) і кн. Февронії (Євфросинії), Муромських чудотворців
9 – Тихвинської ікони Божої Матері
10 – Прп. Сампсона
11 – Прпп. Сергія і Германа, Валаамських чудотворців
12 – День первоверховних апостолів Петра і Павла. Закінчення Петрівського посту.
13 – Собор славних і всехвальних 12-ти апостолів: Петра, Андрія, брата його, Іакова Зеведеева, Іоанна, брата його, Пилипа, Варфоломія, Фоми, Матфія, Іакова Алфеева, Іуди Іаковля, або Фаддея, Симона Зилота і Матфія
14 – Безсрібників Косми і Даміана, в Римі постраждавших
15 – Покладення чесної ризи Пресвятої Богородиці у Влахерні
16 – Перенесення мощей свт. Пилипа
17 – Преподобного Андрія Рубльова.
18 – Прп. Афанасія Афонського. Набуття чесних мощей прп. Сергія
19 – Собор Радонежських святих. Прп. Сисоя Великого
20 – Прп. Фоми, Малеїна. Прп. Акакія
21 – Поява Казанської ікони Пресвятої Богородиці
22 – Сщмч. Панкратія. Сщмч. Кирила
23 – Покладення чесної ризи Господа нашого Ісуса Христа у Москві. Прп. Антонія Києво-Печерського, начальника всіх руських монахів
24 – Згадування чуда вмц. Євфимії. День святої Рівноапостольної княгині Ольги, у святому Хрещенні Олени
25 – Мчч. Прокла та Іларія. Ікони Божої Матері "Троєручиця"
26 – Собор Архангела Гавриїла
27 – Ап. від 70-ти Акили
28 – Свято Рівноапостольного князя Володимира, у Святому Хрещенні Василія
29 – Сщмч. Афиногена єп. й десяти учнів його
30 – Вмц. Марини. Святогорської ікони Божої Матері
31 – Мч. Ємиліана

СЕРПЕНЬ
1 – Набуття мощей преподобного Серафима Саровського чудотворця
2 – Славного пророка Божого Ілії – Іліїв день
3 – Прпп. Симеона Салоса і Іоанна
4 – День святої Рівноапостольної Марії Магдалини
5 – Почаєвської ікони Божої Матері
6 – День Бориса і Гліба. Мц. Христини
7 – Успіння праведної Анни, матері Пресвятої Богородиці.
8 – Сщмчч. Єрмолая, Єрмиппа і Єрмократа. Прп. Моісея Угрина, Печерського, в Ближніх печерах
9 – Святого вмч. і Цілителя Пантелеймона. Преподобного Германа Аляскинського
10 – Смоленської ікони Божої Матері, що зветься Одигитрія (Путеводительница)
11 – Мч. Каллиника
12 – Апп. Сили, Силуана, Крискента, Єпенета і Андроніка
13 – Св. Йосипа Аримафійського. Праведного Євдокима
14 – Винесення Чесних Древ Животворчого Хреста Господнього. Семи Мучеників Маккавеїв, Соломонії і Єлеазара. Початок Успенського двотижневого посту. Медовий Спас. День хрещення України-Руси
15 – Блж. Василія, Христа заради юродивого, Московського чудотворця. Перенесення мощей первомч. арх. Стефана
16 – Прп. Антонія Римлянина
17 – Прмц. Євдокії
18 – Передсвяткування Преображення Господнього
19 – Преображення Господнє. Яблучний Спас
20 – Свт. Митрофана Воронежського. Прмч. Дометія Персянина
21 – Свт. Ємиліана сповідника
22 – Апостола Матфія. Собор Соловецьких святих
23 – Блж. Лаврентія, Христа заради юродивого
24 – Мч. архидиякона Євпла. Преподобного Іоанна, затворника Святогорського
25 – Мчч. Фотія і Аникити й багатьох з ними
26 – Віддання святого Преображення Господнього. Свт. Тихона, єп. Воронежського, Задонського чудотворця
27 – Завершення Успенського посту. Прор. Михея (з 12-ти пророків)
28 – Успіння Пресвятої Богородиці і Приснодіви Марії. Ікони Софії, Премудрості Божої. Ікони Успіння Божої Матері
29 – Перенесення Нерукотворного Образу Господнього. Горіховий, Полотняний чи Нерукотворний Спас.
30 – Мч. Мирона пресвітера
31 – Мчч. Флора і Лавра

ВЕРЕСЕНЬ
1 – Мч. Андрія Стратилата і з ним 2593 муч.
2 – Прор. Самуїла
3 – Прп. Аврамія, чудотв. Смоленського
4 – Мчч. Агафоніка, Зотика, Феопрепія та ін.
5 – Віддання святого Успіння Пресвятої Богородиці
6 – Перенесення мощей свт. Петра
7 – Повернення мощей ап. Варфоломея, Ап. від 70-ти Тита
8 – День Володимирскої ікони Божої Матері. Святих Мучеників Адріана і Наталії
9 – Прп. Пимена Великого
10 – Набуття мощей прп. Іова. Собор преподобних отців Києво-Печерських, спочилих у Дальніх печерах Лаври
11 – Усікновіння глави Іоанна Предтечі. Одноденний суворий піст
12 – Перенесення мощей блгв. кн. Олександра Невського
13 – Положення чесного пояса Пресвятої Богородиці
14 – Церковне нов. Прп. Симеона Столпника
15 – Мч. Маманта, Прп. Іоанна пістника
16 – Сщмч. Анфима, мчч. Феофіла
17 – Сщмч. Вавіли, Прор. Боговидця Моїсея. Святителя Іоасафа, єпископа Белогородського
18 – Прор. Захарії і прав. Єлизавети
19 – Згадування чуда Архистратига Михаїла
20 – Передсвяткування Різдва Пресвятої Богородиці
21 – Різдво Пресвятої Богородиці
22 – Праведних Іоакима і Анни. Прп. Іосифа, ігумена Волоцького, чудотворця
23 – Мцц. Минодори, Митродори і Німфодори
24 – Перенесення мощей прпп. Сергія і Германа
25 – Віддання святого Різдва Пресвятої Богородиці
26 – Пам'ять поновлення храму Воскресіння Христового
27 – Воздвиження Чесного Хреста Господнього. Одноденний суворий піст.
28 – Вмч. Микити
29 – Вмц. Євфимії. Мц. Мелитини
30 – День святих мучениць Віри, Надії, Любові й матері їхньої Софії

ЖОВТЕНЬ
1 – Прп. Євменія, єп. Гортинського
2 – Блгвв. кн. Феодора Смоленського
3 – Вмч. Євстафія Плакиди
4 – Віддання святого Воздвиження. Набуття мощей свт. Димитрія
5 – Прор. Іони, Сщмч. Фоки
6 – Зачаття Хрестителя Господнього Іоанна
7 – Первомц. рівноап. Фекли
8 – Представлення преподобного Сергія, ігумена Радонежського
9 – Апостола і євангелиста Іоанна Богослова
10 – Прп. Савватія Соловецького
11 – Прп. Харитона Сповідника. Собор преподобних отців Києво-Печерських, в Ближніх печерах Лаври. Преподобних Кирила і Марії
12 – Прп. Кіріака відлюдника
13 – Прп. Григорія Пельшемського, Вологодського чудотворця. Святителя Михаїла, першого митрополита Київського
14 – Покров Пресвятої Богородиці
15 – Сщмч. Кипріана, мц. Іустини і мч. Феоктиста. Блаженного Андрія, Христа заради юродивого
16 – Сщмчч. Діонісія Ареопагита
17 – Собор Казанських святих
18 – Свтт. Петра, Алексія, Іони, Пилипа, Єрмогена й Тихона, Московських і всієї Росії чудотворців
19 – Апостола Фоми
20 – Мчч. Сергія і Вакха
21 – Прп. Пелагії. Преподобного Олексія Карпаторуського
22 – Ап. Іакова Алфеєва
23 – Собор преподобних Оптинських старців. Преподобного Амвросія Оптинського
24 – Ап. 70-ти Пилипа
25 – Перенесення частини древа Животворящого Хреста Господнього
26 – Прп. Микитиісп. Іверської ікони Божої Матері
27 – Прп. Параскеви Сербської
28 – Ікони Божої Матері "Спорительниця хлібів". Прп. Євфимія Нового, Солунського
29 – Мч. Лонгіна сотника
30 – Прмч. Андрія Критського. Пам'ять святих отців Сьомого Вселенського Собору
31 – Апостола і євангелиста Луки

ЛИСТОПАД
1 – Св. прав. Іоанна, Кронштадського чудотворця. Дмитріевська (Батьківська) субота – День поминання померлих.
2 – Вмч. Артемія
3 – Прп. Іларіона Великого
4 – Казанської ікони Божої Матері
5 – Апостола Іакова, брата Господнього по плоті
6 – День ікони Божої Матері "Всіх скорбящих Радість"
7 – Мчч. Маркіана і Мартирія
8 – Великомученика Дмитрія Солунського
9 – Преподобного Нестора Літописця
10 – Вмц. Параскеви, нареченої П'ятниця. Свт. Арсенія, архієп. Сербського
11 – Прмц. Анастасії Римлянки. Прп. Авраміяя
12 – Сщмч. Зиновія, єп. Єгейського і сестри його Зиновії
13 – Мч. Єпимаха Олександрійського
14 – Безсрібників і чудотворців Косми і Даміана
15 – Мчч. Акиндіна, Пигасія, Афонія, Єлпідифора
16 – Мчч. Акепсима єп. Іосифа пресвітера і Анфала диякона. Собор Карельських святих
17 – Прп. Іоанникія Великого
18 – Свт. Іони, архієп. Новгородського
19 – Свт. Павла. Представлення прп. Варлаама Хутинського
20 – Прп. Лазаря Галісійського. Ікони Божої Матері "Взиграніє"
21 – Собор Архістратига Михаїла та інших Небесних Сил безплотних. Архангелів Гавриїла, Рафаїла, Уріїла, Селафіїла, Ієгудіїла, Варахіїла та Ієреміїла
22 – Ікони Божої Матері "Скоропослушниця"
23 – Апп. від 70-ти Єраста, Олімпа, Родіона
24 – Мч. Віктора і мц. Стефаниди. Блж. Максима
25 – Ікони Божої Матері "Милостива". Свт. Іоанна Милостивого, патріарха Олександрійського
26 – Святителя Іоанна Златоуста, архієп. Константинопольського
27 – Апостола Пилипа.
28 – Початок Різдвяного посту
29 – Апостола і євангелиста Матфія
30 – Прп. Нікона, ігумена Радонежського, учня прп. Сергія. Свт. Григорія чудотворця, єп. Неокесарійського

ГРУДЕНЬ
1 – Мч. Платона Анкірського
2 – Прор. Авдія. Мч. Варлаама
3 – Передсвяткування введення у храм Пресвятої Богородиці
4 – Введення у храм Владичиці нашої Пресвятої Богородиці
5 – Апп. від 70-ти Філімона і Архипа й мц. рівноап. Апфії
6 – День благовірного великого князя Олександра Невського
7 – День святої Великомучениці Катерини. Мч. Меркурія Смоленського
8 – Віддання святкування Введення у храм Пресвятої Богородиці
9 – Свт. Іннокентія, єп. Іркутського
10 – Ікони Божої Матері "Знамення"
11 – Прмч. іісп. Стефана Нового
12 – Мч. Парамона і з ним 370-ти муч.
13 – Апостола Андрія Первозванного
14 – Прор. Наума
15 – Прор. Авакума
16 – Прп. Сави Сторожевського (Звенигородського)
17 – Великомучениці Варвари і мц. Юліанії
18 – Прп. Сави Освяченого
19 – Святителя Миколи чудотворця
20 – Прп. Ніла Столобенського. Прп. Антонія Сийського
21 – Прп. Патапія
22 – Зачаття праведною Анною Пресвятої Богородиці. Ікони Божої Матері "Несподівана Радість"
23 – Мчч. Міни, Єрмогена й Євграфа. Святителя Іоасафа, єпископа Белгородського
24 – Прп. Даниїла Столпника
25 – Прп. Германа, Аляскинського. Святителя Спірідона, єпископа Тримифунтського, чудотворця
26 – Мчч. Євстратія, Авксентія, Євгенія, Мардарія і Ореста
27 – Мчч. Фірса, Левкія і Калиника
28 – Свт. Стефанаісп., архієп. Сурожського
29 – Прор. Агея
30 – Св. прор. Даниїла і 3-х отроків: Ананії, Азарії і Мисаїла
31 – Мчч. Севастіана

СПАДЩИНА

1984

Візії і фантазії

Зіновій КАРБОВИЧ

Цікава дата, над якою вже не одна прогноза щодо певних переломових подій у такій чи іншій формі зупинялася. Проте ж не це вирішальне, а вирішальними є вісімдесяті роки у світовій історії. Про 1984 рік писав Амальрик, предсказуючи на той час упадок імперії. Доки не прибув у вільний світ. Побачивши, як завзято боронять російську імперію офіційні чинники вільних націй і, зокрема, укриті мафії, Амальрик почав кореґувати свої прогнози, забувши і про силу українського націоналізму, і пряму загрозу Китаю для імперії. Буває. Амальрик почав проповідувати реорганізацію російської імперії на кантони й інші фата морґана!

Дата 1984 зактуалізувалася знову поновним виданням славнозвісної книги Джорджа Орвелла, який змальовує суцільну тоталітарну систему монопартії, яка захопила владу. Твір Орвелла постав під впливом безконтрольного панування – свавілля большевизму і націонал-соціялізму. Суцільний песимізм огорнув Орвелла супроти фактів свавілля тоталітаризму, його варварств, терору, геноциду, брехні й облуди, так, що він не бачив можливости ніяким чином, включно з революцією, змінити розвиток подій, стримуючи повну перемогу тоталітаризму (у теперішньому випадку – большевизму, бо нацизм і фашизм сконали безповоротно, але комунізм, як знаряддя Московщини, опановує світ).

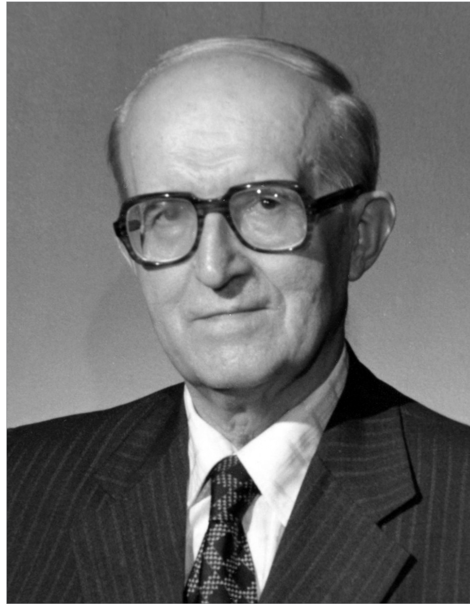
Досконала державна монопартійна машина суцільно нищить людину і, на думку Орвелла, розвиток подій іде нестримно до тотального опанування людини і народів монопартією, яка одинока володіє державою, за поміччю доктрини брехні й облуди, в основі якої лежить суцільний терор.

Твір "1984" – це книжка візії й фантазії. Автор крізь увесь свій твір проводить одну незмінну ідею: тоталітарна система, в даному випадку комуністична (хоча він це не висловлює експрессіс вербіс, але про іншу тепер не може бути й мови), є спроможна змінити духові, етичні, фізіологічні елементи людини, вчинити з неї тотального робота, послушного монопартії. Партія, зокрема т. зв. внутрішня партія, куди доступ мають лише вибранці, контролює все, поставила собі на послуги модерну технологію й електроніку.

В основі всієї стратегії зламати людину лежить непомильність партії, яка має до диспозиції усі засоби морального й фізичного терору, її мета *Ц** не лише в тому, щоб витворити непереможний страх перед нею, але, що найбільш неприродне, – примусити людину вільно любити ."Великого Брата". Тобто: з ненависти до нього, з нехтування його, з викликаної силою пошани до нього врешті-решт довести людську душу до стану любови свого тирана, ката, народовбивцю.

Автор з'ясовує страхітливу систему фізичного і психічного терору, використання модерної електроніки й технології для цілей контролювання кожного кроку, кожного поруху, навіть думки через т. зв. поліцію думки.

Фабула обертається навколо декількох осіб, а в основному двох жертв системи, яких врешті-решт провокаціями, муками, тортурами змушують не лише до самооплювування, зради, але через степенування тортур до викорінення любови з їхньої душі до всякої істоти, включно з любов'ю жінки до мужчини і навпаки. І на кінець Орвеллової повісти-фантазії тріюмфує любов до "Великого Брата".

Ярослав СТЕЦЬКО

Цей неприродний стан, до якого система всебічного терору доводить свої жертви, є настільки абсурдний, що в нього повірити не можна, і треба зараховувати витворення такого стану до фантасмагорій автора. Реальніші є твори наукової фікції-видумки, пов'язані з історіями людей з інших плянет, включно з чудесним українцем – актором "І. Ті" (**Е. Т.**), аніж заключні фантазії Орвелла.

Страшний Орвеллів песимізм, брак віри у Божественне у природі людини, доводить автора до абсурдних висновків. Остаточно перемагає система тоталітарної монопартії, яка є в нього анаціональна, а якої основа існування є сама нага жадоба влади, без ніяких інших цілей, влади самої в собі, не основаної на ніякій ідеї. Ідея є на послугах виключно прагнення влади, спертої на суцільну забріханість, на доктрину непомильности монопартії і державного апарату.

Усе життя є зетатизоване, сколективізоване, немає ніякої приватної власности, а над усім вітає молох-держава, що є тотожна з монопартією, а яка має два складники: ширше коло – партія, і вужче коло – "внутрішня партія", яка фактично усім керує. А десь у хмарах є "Великий Брат", непомильний, усемогутній, жорстокий.

Працюють чотири забріхані вже в самій назві міністерства: міністерство правди, любови, добробуту і миру. І так, міністерство миру займається веденням постійних воєн, правди – суцільною брехнею, любови – тортурами, добробуту – постійним скорочуванням харчових та інших споживчих продуктів.

Тисячі урядників працюють над фальшуванням історії з однозначним винищуванням джерел та архівів, книжок, часописів, в яких були подані прогнози, які не сповнилися – отже треба негайно усі дані знищити, а видрукувати НОЕИЙ наклад книжки, газет тощо, щоб навіть в архівах не лишилося для поколінь, які прийдуть, що партія і "Великий Брат" помилялися.

Держава є вічно у війні, щоб мобілізувати і тримати під терором "пролетів" перед наступом ворога. А цей ворог міняється. Океанія (назва імперії автора, тобто Америка, Велика Британія, Австралія й інші океанські простори) є у війні з Евразією, тобто з евро-азійським континентом, що творить одну імперію. Але через ніч зміняється картина: Океанія є вже у війні зі Східньою Азією (Китай, Японія і т.п.). А за шо? За робочу силу, а не за території, бо усі три потуги мають її досить, а робоча сила – це Індії і комплекс, Африка тощо.

Ворог Океанії, де царює монопартія, блискавично змінюється. Усе, що поза нею, – це проклятий капіталізм, визискувач, народовбивець тощо.

Суть у тому, щоб постійно була війна, хоча ні одна з тих трьох потуг не спроможна перемогти іншої. Війни мотивовані внутрішніми причинами, щоб загнуздувати власне населення, власних рабів, поневолені народи. Кінець війни приносить мільйони нових рабів – полонених, які мають працювати на переможця. Партія має такі забріхані кличі: війна означає мир, свобода означає рабство, незнання це сила, незнання це брак усякого самоусвідомлення минулого, самопізнання сучасного.

"Пролети", тобто 90 відсотків населення мають вірити в непомильність "Великого Брата", бути вихованими в несвідомості минулого, бо хто опановує минуле, той опановує сучасне, а хто опановує одночасно сучасне, опановує майбутнє, або хто опановує минуле – опановує майбутнє. "Пролети" здорові морально, незабріхані, працьовиті, зберігають ще природне в людині, і на них роблять ставку ті, кого ще не зламали, не перевиховали, не навчили любити "Великого Брата".

"Ми є жерці влади, Бог – це Влада... Влада є однозначна з владою над людьми, над їхнім тілом, але передусім над їхнім духом. Володіння матерією не є таке важливе, ми вже її маємо, воно є совершенне. Ми контролюємо матерію, бо ми контролюємо дух. Дійсність відбувається в голові людини. . ."

А цю владу над людиною здобуває партія, коли вона приневолює терпіти. Через різнорідні терпіння, – тобто тортури різного типу, включно з психушками і найбільше рафінованими психологічними, моральними і фізичними методами з включенням електроніки – панує вона над людиною, доки не доведе її до абсурду: любити ката! Для того, щоб з ненависти до ката зробити психо-моральну настанову людини любити ката, існує цілий вахляр найрафінованіших метод. Телевізор контролює кожне схвилювання, зміни на обличчі людини, її кольор, її радість чи невдоволення, блиск в її очах, говорення через сон і т.п. Усюди присутні підслухові апарати все занотовують. Усе це збирає "поліція думки".

Над наганом чи палкою стоїть символічно завжди повторювана істина, цебто брехня: партія – непереможна, їй належить майбутнє, бо така життєва закономірність. Дубинка і теорія, наган і доктрина про те, що закономірно після капіталізму приходить соціялізм, залишаються без арґументації, але через вічне повторювання і препарування історії, сучасного і майбутнього – має викорінити з людини саму згадку про інше минуле, про життя у свободі чи взагалі інше життя. Тому треба було міністерства правди, тобто брехні, фальсифікатів, зміни текстів, кожночасного переписування історії і т.п. Тортура й абсурдне переконування мученого доводять остаточно до його переконання, що 2x2 = 5.

Одночасно підготовляється нову мову – урядову мову, щось а ля совєтську "уніфіковану" мову, яку насильно накидається "пролетарям", населенню, а суттю якої є спростачити природні національні мови, викидаючи багатьох слів з ідіотичними скороченнями: наприклад, "енґсоц", тобто англійський соціялізм (мова про систему в Океанії), або комінтерн чи "думкпол" (поліція над думками), чи НКВД, КҐБ, Ґестапо, або "мініпакс" (міністерство мира, тобто війни) і т.п. У цій мові викидаються протиставні слова: наприклад, до "добрий" – слово "злий", яке вилітає, а лишається "недобрий"; зимний має протиставністю "незимний", а "теплий" відпадає, а "дуже зимний" має "плюсзимний", а ще вище це є "плюс-плюсзимний" і т.п. нонсенси...

Під таким кутом до 2050 року мають бути перероблені усі твори Шекспіра, Ґете тощо. Божевілля тоталітаристів не має меж. Їхня мета – виполоти з душі людини все, включно з мовою, все, що нагадувало б добро, – синоніми, багатство пережить, спротив тощо. Тотальний примітивізм, який ми вже бачимо в СССР. Спростачення – це збіднення багатства людської творчости.

Немає сумніву, що Орвелл це надзвичайний письменник. Це дуже добре, що він показав страхіття монопартійно-тоталітарної системи, звироднення людини, провідної касти, яка відкинула релігію, усякий гуманізм, адорує нагу владу задля влади її самої, яка сотні мільйонів тримає під наймодернішими засобами терору та старається втримати передусім панівну касту вільною від заговорів. А "пролетів"-рабів ця каста нехтує, як бидлом, не вірячи в їхню спроможність покласти край тиранії. Хоча в декількох місцях автор висловлює устами свого героя Вінстона Смітса надію на "пролетів", проте ж доводить історію терпінь Вінстона до абсурду: добровільного полюблення "Великого Брата". Така капітуляція людського духу – абсурдна. Вона має символізувати капітуляцію ідеї й моралі Богоподібної істоти взагалі перед тиранією.

Відклик до системи большевизму в Евразії в книжці – ясний, проте автор увесь цей комплекс терору і тортур старанно зводить до "енґсоцу" в Океанії, а не до большевизму в Евразії. Проте ж, як воно не було б з ліценцією поетіка (поетичною дозволеністю), такий твір, перекинений за залізну заслону, через свої односторонні фантазії і песимізм щодо перемоги людського духу, націй, про які навіть не згадує автор, про релігії, які то не існують в книзі автора, – матиме там недобрий вплив, бо не показує перемоги добра, людського духу, ідеї, віри в Бога, віри в Націю – перемоги над терором і тиранією системи "енґсоцу" чи большевизму.

Шукання джерела всього лиха, лиха системи -– виключно у жадобі влади певної кількости людей, а не в певному комплексі теж національного імперіялізму, месіянізму, загарбницьких тенденцій означених націй, – від'ємна риса твору "1984", – не вичерпує проблеми. Петро І чи Катерина ІІ були деспотами без модерного типу монопартії, але мали подібні до "великого брата" цілі, будучи на той час теж "великими братами".

Є дуже корисне, що Орвелл показав доведений до абсурду тоталітаризм монопартії, але недобре зробив, що не вказав у літературному творі, як вийти з ситуації рабства. Не показав непоборности людського духу!

Ми вважаємо, що Орвелл помиляється, коли думає, що така система терору і брехні, дубинка і теорія, наган і доктрина брехні, з закономірністю перемоги "енґсоціялізму" чи большевизму над ідеями свободи, над основними людськими вольностями, над стихійними і Богом даними правами націй на їх незалежність, антикультури над мозаїкою національних культур, що складаються на скарбницю культури людства, – мають шансу на остаточну перемогу, як Орвелл показав це на прикладі смерти свого героя.

Тромпети звіщають через телевізори перемогу військ Океанії над Евразією в Африці, над якою усю контролю отримує "Великий Брат" – монопартія – держава Океанії... І далі: "Він ішов (зі судової залі), де усіх прозрадив, покаявся, покаявся за все минуле... Він ішов коридором з білими викладаними плитами з почуттям, наче б мандрував у блиску сонця, і за ним ішов озброєний поліцай... Довго очікуваний постріл врився в його мозок-потилицю... Він глянув на величезне обличчя... Сорок років він потребував, щоб збагнути, яка усмішка приховувалася під темним вусом... О, жорстоке, зайве непорозуміння! О, зарозуміле, самонакладене на себе прогнання від любої груди! Дві сльози потекли, що пахли джином, по його обличчі... Але, нарешті, все добре, все стало добре, вся боротьба закінчена. Він переміг самого себе. Він полюбив Великого Брата"! Так кінчає Орвеллів герой...

І це є трагічний песимістичний акорд Орвелла, котрий не міг показати перемоги людського духа, людської моралі, віри в Бога, віри у власну Націю над безбожницьким марксизмом, большевизмом.

Фантазією власне є знищення духу, а реальною дійсністю – перемога духу над матерією, моралі над терором, ідеї свободи і справедливости, незалежности, суверенности націй – над тоталітарною всякого типу системою поневолення, над усякою імперією.

Прийшов кінець націонал-соціялізмові, прийде кінець і большевизмові. Але ніколи не прийде покаяння й упадок людського духу! Ніколи сили темряви не переможуть Христа. На кінець завжди затріюмфує Бог і Батьківщина-Нація.

Події в Україні, Польщі, Балтійських країнах, Грузії, Туркестані, Сибірі й інших поневолених країнах заперечують страшні прогнози Орвелла, але, можливо, вони струснули сумлінням не одного у вільному світі.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Збігнєв БЖЕЗИНСЬКИЙ:

"ЯНУКОВИЧ ЗРОЗУМІВ, ЩО НЕ МАЄ ШАНСІВ НА ЧЕСНИХ ВИБОРАХ, ТОМУ ПІШОВ ПІД ПАРАСОЛЬКУ ПУТІНА"

Збігнєв Бжезинський – одна з найбільш демонізованих на пострадянському просторі фігур американської політики. Завдяки своїй концепції, що Росія без України вже ніколи не стане імперією, він зайняв топ-позицію в списку ворогів кремлівської пропагандистської машини.

Бжезинський навесні цього року святкуватиме 86 років. Але він усе ще зберігає гострий розум та видає книги з геополітики. А в його приймальні, що розташована в новому світлому офісі Центру стратегічних та міжнародних досліджень на Род Айленд Авеню, все ще збирається черга відвідувачів.

Етнічний поляк, Бжезинський був радником з питань національної безпеки у президента Джиммі Картера, який керував Америкою з 1977 по 1981 рік. Минула третина століття, але поради Бжезинського цікаві і нинішньому поколінню американських управлінців – в середу він давав пояснення перед комітетом з міжнародних справ Сенату США на позачергових слуханнях щодо ситуації в Україні.

Напередодні Бжезинський зустрівся з "Українською правдою" для інтерв'ю. Уже після розмови, прощаючись, він сказав: "Я все одно залишаюсь оптимістом щодо вашої країни".

– Пане Бжезинський, який вигляд сьогодні має Україна, якщо дивитися з Вашингтона?

– Думаю, що ми побачили на Майдані перше історично значуще самоутвердження українського народу – і особливо молодих українців, їх дійсно глибоке почуття незалежної державності. В історії України траплялися моменти, коли вона рухалася в цьому напрямку, але ніколи раніше це не було настільки всезагальним, як цього разу. Я вважаю це історичним досягненням. Це означає, що почуття національної незалежності стає невідворотною реальністю у свідомості цілого покоління. Для мене це оптимістичний знак.

– Зараз ситуація з Майданом не дуже зрозуміла, він у тупику. На вашу думку, який можливий вихід з глухого кута?

– Це важко давати поради, сидячи у Вашингтоні, але я скажу – українська опозиція потребує непідробної, справжньої єдності, яка була би помітною для всіх. Це означає необхідність коаліційної домовленості...

Лунає дзвінок на "айфоні" Бжезинського. Він бере трубку і миттєво переходить на польську мову, звертаючись з проханням перетелефонувати, оскільки зараз на зустрічі.

– ...Отже, ми говорило про єдність опозиції.

– Опозиція повинна проявити політичну єдність, хоча зробити це майже неможливо. Але потрібне, нехай навіть символічне, лідерство в опозиції.

Розумієте, у політиці, зокрема в демократичних країнах, політична привабливість є джерелом влади. Я думаю, що керівники опозиції повинні зрозуміти – навіть якщо всі вони мають визначні риси, не всі з них однаково популярні і володіють однаковим ступенем харизми.

Якщо ви хочете виграти, ви повинні мати здібного харизматичного лідера. Валенса в Польщі не був обов'язково найрозумніший. Він не був також лідером опозиції тривалий час. Він сплив на поверхню спонтанно, але інші навколо нього, в тому числі деякі старші люди, визнали, що він володів певним магнетизмом, який має дуже важливе значення.

Вони використали його, але дозволили йому бути тим, ким він хотів бути, тобто лідером. Я не захищаю нікого. Я думаю, що це справа українців, щоб вибрати собі лідером.

– У вашому порівнянні з Валенсою вгадується Віталій Кличко...

– Я не збираюся вказувати імена – це не моя справа. Я говорю як реаліст – інакше ви не зможете перемогти того, хто вже перебуває при владі, хто хоче і далі залишатися при владі та не збирається здаватися. Я думаю, що Майдан показав чудову єдність. Але це не було підкріплено єдністю на політичній верхівці. Адже навіть символічна єдність є важливим атрибутом політичної боротьби.

– Тобто лідери опозиції мають жертвувати своїми амбіціями?

– Це не питання самопожертви. Це питання здорового глузду. Що краще – перемогти, виставивши найпопулярнішу людину? Чи піти всім окремо – і разом програти?

– Ви бачилися з Президентом Януковичем?

– Так, неодноразово.

– Яке він справляє враження?

– Він розумний у політичному сенсі слова. Він прораховує свої кроки. Не виглядає, що він є розчарованим нинішнім становищем. Але маніпулювання європейцями створило йому багатьох ворогів серед європейських лідерів.

– У нього є шанси на перемогу в 2015 році?

– Я думаю, він зрозумів, що на чесних виборах він не має шансів на перемогу. Тож вибори під парасолькою Путіна, очевидно, в його становищі стали для Януковича найоптимальнішим вибором.

– Ви розумієте його гру з Путіним? Він хоче бути його підлеглим, його союзником чи просто використовує Путіна?

– Знаєте, що сталося в Чехословаччині в 1939 році? Після Судетської кризи президент Едвард Бенеш втік з країни, а його місце зайняв так званий президент Еміль Гака. І він був змушений, під натиском, дозволити Гітлеру здійснювати над собою протекторат. Це поклало кінець незалежності Чехословаччини.

Янукович має такі самі ризики. Питання України не вирішено. В короткій перспективі Україна дедалі більше буде ставати російським протекторатом. Путін буде дедалі більше і більше втручатися в українські справи. І Янукович буде примушений пристосовуватися до цих реалій. Ось чому існує така нагальність у питанні формування єдності та визначення лідерства в українській опозиції.

– Яка сьогодні репутація у Януковича на Заході?

– Він виглядає для багатьох як розчарування та людина, яка брехала. Звичайно, деякі люди у Вашингтоні переконані, що він, по суті справи, маневрував, щоб досягти – що насправді й сталося! – найкращої пропозиції від Путіна, яка давала йому можливість відкинути західну пропозицію.

Я хочу наголосити в нашій розмові на двох речах. Перше – опозиція має бути ефективною політичною силою. Що це означає, я сказав раніше. І друге – ми не повинні розглядати українське питання як антиросійське питання.

З точки зору історичної перспективи, набагато розумніше дивитися на останні події в Україні як на початок довгого процесу, який призведе не лише до можливого розширення Європи, не лише до включення України, але і до включення Росії.

Бо перспективи Росії на чолі Євразійського союзу – це фікція. І цей союз розпадеться – з економічних, соціальних та персональних причин. У результаті, він лише призведе до наростаючої неготовності Росії зустріти розширення Китаю в Центральній Азії.

Тому в довгостроковій перспективі російським інтересом є рух в напрямку того, щоб стати частиною Європи. І стратегічним баченням Заходу має бути: "Ми хочемо, щоб Україна була в Європі, але не як зброя проти Росії, а як початок процесу, який зрештою охопить Росію". Путін стратегічно затримався в минулому. Бо вже відбулися зміни в психології не лише України, а й Казахстану, Узбекистану, і ніяка з цих країн не хоче бути підпорядкованою центральному уряду, що засідає у Москві.

– Ви не вірите в майбутнє Митного союзу...

– Ні, для Росії це лише порожнє витрачання часу, яке тільки породжує напруження серед нових незалежних держав – не лише в стосунках з Україною, але і з іншими країнами, які вивільнили свою національну гідність.

– Що ви думаєте про міжнародні санкції як засіб впливу на українську владу?

– Це може бути зроблено вибірково проти деяких осіб. У певних випадках санкції виправдані. З іншого боку, їхню вагу часто перебільшують. Крім того, ми маємо пам'ятати, що все одно повинні співпрацювати з посадовими особами України.

– Білорусь була під санкціями, але це не виправило ситуацію з демократією.

– Білорусь змогла компенсувала все, що втратила, завдяки Росії.

– Якби ви мали можливість дати пораду Януковичу, що би ви йому сказали?

– Я би сказав: "Думай на довгу відстань". Але проблема, що він думає про свій миттєвий інтерес, і треба бути свідомим цього. Це не питання порадника. Янукович хоче бути президентом і хоче, щоб його родина була багатою. Але якщо він, можливо, досягне цих цілей, то хіба Україна стане ближче до Європи після цього?

– Багато людей вважає, що чинна адміністрація Обами проводить неефективну політику щодо України, приділяючи їй мало уваги.

– Цікаве твердження. Останнім часом я говорив з високопосадовцями із Білого дому щодо України, і це було з їх ініціативи. Але їхня ефективність обмежена. Ми не можемо видозмінити політичні реалії. Уряд України в руках осіб, для яких залежність від Росії вигідніша, ніж політична незалежність, пов'язана з наближенням до Європейського Союзу.

Сергій ЛЕЩЕНКО
УП

ДУМКИ З ПРИВОДУ

ДОПОМОГА "БРАТНЬОГО" КРЕМЛЯ "БРАТНЬОМУ" МЕЖИГІР'Ю

Тарас МАРУСИК

Російський кредит на 15 мільярдів "зелених" – це як безплатний сир у мишоловці, це пастка для щурів, які уявили себе слонами. Ця "допомога" від "братнього" Кремля "братньому" Межигір'ю має бути вилучена з недоторканних запасів – Фонду національного добробуту Російської Федерації. Більше брати нізвідки.

У своїй статті "Час простих рішень пройшов", опублікованій у кінці вересня 2013 року, прем'єр-міністр Росії Дмитро Медведєв спрогнозував, що Росія може опинитися у прірві. Міністерство економічного розвитку Російської Федерації забило на сполох: темпи зростання економіки сповільнюватимуться до 2016 року. Основна причина – негативна динаміка інвестицій у цьому році, зокрема, скорочення "Газпромом" на третину своїх інвестиційних програм. З огляду на те, що, як зазначено у звіті Мінекономрозвитку, російська газова компанія інвестує близько 10 відсотків від усіх інвестицій у РФ, це не може не позначитися на всій економіці і потягне за собою повне зупинення індексації зарплат бюджетникам і серйозне сповільнення зростання зарплат.

Негативні прогнози урядовців підтверджують численні висновки економістів. Аналітики "Ренесанс капіталу" ще у травні біжучого року зазначали, що економіка Росії упродовж найближчих 10 років не зможе зростати швидше, ніж на два відсотки в рік проти п'яти відсотків у 2000-х роках. За такого сценарію влада почне нарощувати державний борг для зміцнення своєї влади, що може перетворити Росію у "нову Грецію".

У кінці вересня 2013 року експерти компанії Standard&Poor's відзначили щорічне скорочення зростання ВВП Росії: 2011 рік – 4,3 відсотка, 2012 рік – 3,4 відсотка, а в цьому році – не більше 2 відсотків. На їхню думку, уповільнення зростання економіки Росії пов'язане з тим, що російська економіка працює майже на межі свого потенціалу, оскільки наявна модель зростання вичерпала свої резерви. Як наголошено у доповіді S&P, однією з причин зниження росту ВВП "є те, що погіршення економічної ситуації в єврозоні та інших країнах зумовлює зниження попиту на російський експорт, особливо нафту, газ та інші сировинні товари. При цьому російська економіка відчуває дефіцит інвестицій у нові виробничі потужності значної за розміром видобувної промисловості". Негативно позначається на зростанні економіки Росії також і відплив приватного капіталу у великих розмірах, оскільки діловий клімат стримує залучення не лише іноземних, але й внутрішніх інвестицій.

Тож є всі підстави вважати, що п'ятнадцятимільярдний жест Кремля має очевидний політичний підтекст – відірвати Україну від Європи, а тоді "проковтнути" її. Не виключена також і корупційна складова, бо цей уряд не поважав би себе, якщо б його глибокі приватні кишені залишилися порожніми при такій нагоді. Іншої може вже не бути. Недаремно словосполучення "ВорАзаров", якщо його об'єднати в одне слово, читається однаково вперед і назад.

 СВЯТА

ВОДОХРЕЩЕ

Це свято, що відзначається 19 січня, має й іншу назву – Богоявлення. Може виникнути закономірне запитання: чому Богоявленням названий не день народження Ісуса Христа, а саме цей день. Відповідь проста: справжній день не той, у який Христос народився, а той, у який він хрестився й освятив воду.

На відміну від багатьох інших свят, що поєднали традиції народні й церковні, це суто християнське свято, воно прийшло до нас із запровадженням християнства.

Коли Ісусу Христу виповнилося тридцять років, він прийняв хрещення від Івана Хрестителя на річці Йордан. Християнські перекази оповідають, що коли Син Божий виходив із води, небеса розкрилися, і в цю саму мить на плече його опустився голуб. Це був Святий Дух. Звідси й пішла традиція хрещення у воді.

До речі, усі більш-менш значні церковні свята супроводжуються освяченням води. Уперше людина занурюється у святу воду під час хрещення, зазвичай невдовзі після народження. Таким чином людина "оновлюється" для майбутнього достойного життя. Свячена вода неодмінно має бути присутня під час освячення храмів, жилих і господарських будівель, а також усіх предметів, що використовуються під час богослужіння. Свячена на Водохреще вода має вживатися натще. Вважається, що саме за цієї умови вона має найбільшу силу. До магічних властивостей свяченої води відносять здатність гамувати пристрасті, відганяти від оселі злих духів, дарувати хворому одужання часто навіть від невиліковних хвороб. Деякі священики переконані, що не існує ліків, кращих за святу воду.

Може виникнути питання, навіщо треба щороку знову і знову освячувати воду? Відповідь досить проста. Світ наш сповнений гріхів, а церква, освячуючи воду, повертає водній стихії первинну чистоту. Священики акцентують увагу на тому, що Бог не творить чудес там, де людина їх очікує просто з цікавості, без щирого наміру скористатися ними задля власного спасіння. Щоб свячена вода приносила користь, необхідно дбати про чистоту власних думок і вчинків.

Але повернемося до опису свята Водохрещення. За тиждень до свята чоловіки вирубують із річкового льоду хрест великого розміру, обливають червоною фарбою або й просто буряковим квасом. Так само з льоду вирубують престол побіч хреста. Завершують святкову композицію соснові або ялинові гілки у вигляді арки – це "царські врата".

На березі річки, знову ж таки біля льодового хреста, відбувається ще одне нетривале святкове богослужіння, потім священик занурює в річкову воду (в ополонку) хрест під спів хору "Во Йордані хрещуся тобі, Господи...". Ось тепер вода вважається освяченою, і люди набирають з ополонки у принесений із собою посуд свячену воду. Після всіх процедур громада повертається додому. За народними віруваннями, коли священик опускає хрест у ополонку, з річки вистрибує нечиста сила, і гуляє вона землею до тої пори, поки якась жінка не випере в річці білизну. Господині не квапилися повертати нечисту силу у воду – хай побільше її загине від сильних морозів. За легендою, на Водохрещення вода в річці на якусь мить перетворюється на вино.

Принісши додому свячену воду, господар кропить усе в оселі й господарстві. Уся родина сідає до столу, перед їжею випивши свяченої води. Після обіду дівчата йдуть до річки, щоб умитися йорданською водою – задля вроди та здоров'я. Подекуди зберігається звичай співати господарю оселі величальні пісні:

Гей, пане господарю,
У господі, як в раю:
У тебе воли полові,
У тебе плуги золоті,
У тебе двори кедрові,
У тебе столи калинові...

Величальні пісні годиться завершувати побажаннями добра, щастя, злагоди та багатства, наприклад, такими:

Гей, пане господарю,
Щасти, Боже, з Йорданом,
І з водицею, і з царицею,
З усім домом, з усім добром,
І з синами-соколами,
І з дочками-чічками...

У відповідь на таке щедре побажання всього найкращого господар дому обдаровує співців грішми.

Перший понеділок після Водохрещення – святий. Цього дня можна їсти тільки пісні страви.

 НА ПУЛЬСІ

МАЙДАН ВИЗНАЧИВ СВОЇХ АНТИГЕРОЇВ

4–5 січня Конгрес Українських Націоналістів проводив на Євромайдані конкурс "Антигерой року". Серед мітингувальників було поширено опитувальні листи, щоб визначити, хто з високопосадовців має найбільший антирейтинг у різних номінаціях.

Жартівливий характер конкурсу розважив присутніх на Майдані. Так, у номінації "Той, хто продає Україну" впевнено переміг чинний Президент В.Янукович. "Совком року" став П.Симоненко. Д.Табачник очолив рейтинг українофобів. "Поліцаєм режиму" став В.Захарченко. Антирейтинг партій очолила ПР.

5 січня результати конкурсу були оголошені зі сцени Майдану.

Голова Вінницької обласної організації Конгресу Українських Націоналістів В'ячеслав Березовський під час виступу сказав: "Українці мають добру традицію жартувати на свята. Отож і зараз, в новорічно-різдвяні свята, пропоную визначити 26 листопада – це день народження Д.Табачника – днем українофоба".

Голова Секретаріату Головного Проводу КУН Володимир Манько назвав Євромайдан головною подією 2013 року. "Сьогоднішній майданівець, тобто протестувальник, має інший характер, ніж дев'ять років тому. Він уже не так сподівається на лідерів, як сам на себе. Я б назвав його європротестувальником, а точніше – євроукраїнцем. В Європі народ дуже жорстко відстоює свої права. В нас така практика утверджується тут і зараз", – сказав Володимир Манько.

Також ведучий сцени Володимир Гонський презентував конгресівцям свою книжку "Людина і Нація. Час воїнів".

Прес-служба КУН

 ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

Володимир ГОЛОВКО

* * *

Вставайте, браття, із колін,
Прийшла така година:
На сполох б'є тривожно дзвін
-Повстала Україна!

Ми – не раби, не бруд Москви,
Ми – не "хохли" безвольні:
Народу славного сини,
Що хочуть кращу долю.

Рушайте, браття, на Майдан!
Нехай тремтять іуди,
Нехай побачить Перший пан,
Що українці – люди.

Що нас не треба добивать
Ментівськими кийками,
І нашу гідність пресувать
Слухняними судами.

Нехай згадає бюрократ,
Що він, слуга народу,
Буде за все відповідать
Із заходу до сходу.

Ми – не прихильники війни,
Для нас чуже насилля,
Та станем дружно, як один,
Ми супроти свавілля!

Сумська обл., Липоводолинський р-н, с. Московське

 ПИЛЬНУЙ!

"ВАРЕНИЧНА·Я КАТЮША" ДА "ПЕЛЬМЕННА·Я ХРЮША"...

Такого нахабного хамського москвощення української столиці не було навіть за часів Суслова-Щербицького. Принаймні формально печерські вожді намагалися продемонструвати: УРСР – не колонія Кремля, а вони – не сатрапи кремлівських стариганів...

Тож діяли тоді на Хрещатику – знаменита "Варенична", в приміщенні Спілки письменників (на сучасній Банковій, 2) – кафе "Еней". Оздоблені були "варенична" прекрасними мозаїками в народному стилі, "Еней" – геніальними розписами Анатолія Базилевича. Кияни, гості столиці бодай на кулінарному рівні мали можливість відчути українськість міста Кия в "Києві", "Дніпрі", "Млині", "Вітряку", інших закладах громадського харчування.

Що ж може відчути у своїй столиці українець сьогодні, на 23-му році відновленої Незалежності?

Прибулому залізницею одразу кидаються в очі харчевні "Дрова", "Варенична·я Катюша". Дует, підозрюємо, підібрано невипадково. Однаковим у написанні мовою та язиком "Дровам" наголос виставляє захутірмихайлівська "Катюша". Вона ж зухвало випхалася на Хрещатик, Володимирську перед фасадом Національної опери... (Хто давав офіційні дозволи на чужомовні рекламу, назвиська, розповзання гундяєвських церквиць територією прадавньої столиці нашої мусимо розібратись незабарно.)

В яких іще знакових місцях столиці, міст Лівобережжя, Півдня (з дровами чи без них) вигуцує бариню приблудна "девушка"? Чи вже застовбила площадку для "вареничной" у підстоличному житловому масиві "Уюткино", сповістити не беремося... ("Ах, какое красівое ісконнорусское название!"– розпливеться в усміщці котрийсь "москвоязичник". "Окстітесь, шановний! Відповідник нашому "Затишку" ваш покруч зляпічений із позиченого латиського кореня "Juts" (дах, сиріч).)

Натомість безпомильно можемо констатувати: кремлівські ідеологи хліб задурно не їдять. За які заслуги проїдають кошти українського бюджету їхні печерські "колеги" сказати складніше. Мо', за те, що не встигли до Майдану в приміщеннях Київської міської, районних адміністрацій, Кабінету міністрів, Верховної ради, Адміністрації Президента організувати заклади української національної кухні "Пельменна·я Хрюша"?..

ШАНУЙМОСЯ, БРАТОВЕ!

Засмічують щодня яйцеголові
Джерела та струмки у рідній мові,
Виспівують на західний мотив:
Он-лайн, блок-бастер, дискурс,
креатив...
А лайнюки із-під Москви-ріки
Везуть до нас огидні матюки...
На тих і тих уваги не звертай,
Своє правічне, батьківське плекай,
Не зраджуй ані звичаю, ні мові,
Не будь рабом Гундяєву, Єгові!

Сергій КОВАЛЬ

Видавець Конгрес Українських Націоналістів

Засновник та шеф-редактор – Степан Брацюнь, головний редактор – Марія Базелюк.

Редакційна колегія: Іван Белебеха, Іван Головацький, Ярослав Радевич-Винницький.

Адреса редакції: 01001, вул. Хрещатик, 21, пом. 111, м.Київ; тел./факс (044) 279-78-08 e-mail: nacija@ukr.net

Адреса видавця: 01004, вул. Антоновича, 36, м. Київ, тел./факс 235-37-61

Реєстраційне свідоцтво: Серія КВ № 7970, видане Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України 08.10.2003 р.
Передплатний індекс: 09715
Банківські реквізити: СПД Брацюнь Степан, р/р №26008013932801 у філії "Центральне регіональне управління ВАТ "Банк "Фінанси і кредит", ТОВ м. Київ, МФО 300937, ЄДРПОУ 2305606776

Газету набрано і зверстано у комп'ютерно-видавничому центрі Конгресу Українських Націоналістів.

Газету видрукувано у ТОВ "Поліграфічна компанія "Інтерекспресдрук"
Замовлення №
Наклад 14 000 прим.
Ціна договірна

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9